

נְאָמַר שְׂכָר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם, אִם זָכוּ בְּשָׂר קָדֵשׁ, וּמִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה אֱלוֹהִים, וְאִם לֹא שׁוֹמְרִים בְּבִשְׂרֵי הַזֶּה אֹת בְּרִית, מִתְּהַפֵּף לָהֶם לְשִׁבְרֵי.

וְכֵן וְרָאָה, כֹּל שֵׁם שֶׁהוּא מִשְׁתִּי אוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ כִּי בִי"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים, תְּלוּי מַחְכְּמָה, וּמִשְׁלֵשׁ אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים מִבִּינָה, וּמִאֲרֻבַּע אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים מִשְׁכִּינָה הַתְּחַתּוֹנָה, וּמִחֲמֵשׁ תְּלוּיִים בְּחֵמֶשׁ סְפִירוֹת, וּמִשֵּׁשׁ תְּלוּיִים מִצְדִּיק, וּמִשִּׁבְעַת וְתִשְׁעָה בּוֹ, מִן עֶשֶׂר בְּשִׁכְנָה הַתְּחַתּוֹנָה, שֶׁהִיא עֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת, וְכֵן מִעֶשְׂרִים, וּמִשֹּׁשׁ שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִעֶשֶׂר, נֶאֱמַר בָּהּ אֵין שׁוֹרָה פְּחוֹת מִעֶשְׂרָה.

וְרַק"א, הַפֶּגַע הַזֶּה הוּא י' וְהַחוּט שֶׁלָּהּ ו', וְהָרִי פְּרֻשׁוֹהוּ כּוֹרְכִים אֶת שְׁמֵעַ עִם וְאֶהֱבָתָ אֹת, וְלֹא הָיוּ מִפְּסִיקִים, מִשׁוּם שֶׁהָאוֹת י' הִיא אֲבָן מְרַגְלִית קְדוּשָׁה יְקָרָה, הַקָּלַע הִיא שְׁפָה, כְּלוּלָה מִחֲמֵשׁהּ תְּקוּנִים, שֶׁהֵם אַחַה"ע בּוֹמ"ף וְגוֹמֵר, וְזוֹ ה' זְעִירָה, חֲמֵשׁ אֲבָנִים שֶׁל הַקָּלַע זוֹ ה' הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהֵן שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, נַעֲשׂוּ ה' אֲבָנִים אַחַת.

הַבְּרִיכָה שֶׁל כָּלָם ו', שֶׁהוּא כּוֹלָל אֶת שֵׁשׁ תְּבוֹת הַיְחֻד, שֶׁהֵן שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אַחַד, וּבְאוֹתָהּ כְּרִיכָה צְרִיף לְסוּבָב אֶת הַקָּלַע וְלִהְיֶינָה בּוֹ, הָאֲבָן הַזֶּה כְּלוּלָה מִחֲמֵשׁ (נ"א מַעֲשֵׂר), עַד שְׁמֵעָלָה אוֹתָהּ עַד אֵין סוּף, וְסוּד הַדְּבָר - לְמַעַן יֵאָרֶף יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ.

כִּשְׁהָאֲבָן הַזֶּה רוּצָה לַעֲשׂוֹת דִּין בְּעַמְלָק, אוֹ בְּצַדִּיקִים אַחֲרִים, וְכֵן בְּרֻשְׁעִים, נוֹטְלֵת מִגְּבוּרָה, וְנִכְלָלִים בָּהּ כֹּל הַסְּפִירוֹת, וְכָלָם

מִב יט) שְׂכָר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם, אִם זָכוּ בְּשָׂר קָדֵשׁ, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (אֵיבב יט כו) וּמִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה אֱלוֹהִים, וְאִם לֹא נְטָרִין בְּהָאֵי בְּשָׂר אוֹת בְּרִית, אֶתְהַפֵּף לֹון בְּשִׁבְרֵי.

(ס"א מִצֵּאתֵיהּ) וְתֵא חֲזִי כֹל שְׁמָא דְאִיהִי מִן תְּרִין אֲתוּוֹן כְּגוֹן כִּי בִי"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים (ישעיה כו ד) תְּלִיָא מִן חֲכְמָה, וּמִן תְּלַת אֲתוּוֹן תְּלִיין מִן בִּינָה, וּמִן אֲרַבַּע תְּלִין מִן שְׁכִינְתָא תְּתָאָה, וּמִן חֲמֵשׁ תְּלִין בְּחֲמֵשׁ סְפִירָן, וּמִן שִׁית תְּלִין מִן צְדִיק, וּמִן שִׁבְעַת וְתִשְׁעָה בֵּיהּ, מִן עֶשֶׂר בְּשְׁכִינְתָא תְּתָאָה, דְּאִיהִי עֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת, וְכֵן מִעֶשְׂרִין, וְכֵן דְּאִיהִי כְּלִילָא מִעֶשֶׂר, אֶתְמַר בָּהּ אֵין שְׁכִינָה שׁוֹרָה בְּפְחוֹת מִעֶשְׂרָה (כֵּאן חֲסַד).

וְרַק"א הָאֵי תְּגָא אִיהִי י', וְחֻטָּא דִּילָהּ ו', וְהָא אוֹקְמוּהוּ כּוֹרְכִין אֶת שְׁמֵעַ עִם וְאֶהֱבָתָ אֹת וְלֹא הָיוּ מִפְּסִיקִין, כְּגִין דְּאֵת י' אִיהִי אֲבָנָא מְרַגְלִיתָא קְדִישָׁא יְקָרָא, קִירְטָא אִיהִי שְׁפָה, כְּלִילָא מִחֲמֵשׁ תְּקוּנִין דְּאֵינוּן אַחַה"ע בּוֹמ"ף וְגוֹמֵר, וְדָא ה' זְעִירָא, חֲמֵשׁ אֲבָנִין דְּקִירְטָא דָא ה' עֲלָאָה, דְּאֵינוּן שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, אֶתְעַבְדִּי ה' אֲבָנִין אַחַד.

כְּרִיכּוֹ דְּכוּלָּהּ ו' דְּאִיהוּ כְּלִיל שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, דְּאֵינוּן שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אַחַד (דְּבָרִים ו ד), וּבְהֵוּא כְּרִיכּוֹ צְרִיף לְסַחְרָא קִירְטָא וְלִאֲרַכָּא בָּהּ, הָאֵי אֲבָנָא כְּלִילָא מִחֲמֵשׁ, (נ"א מַעֲשֵׂר), עַד דְּסִלִּיק לָהּ עַד אֵין סוּף, וְרִזָּא דְּמִלָּה לְמַעַן יֵאָרֶף יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ (שֵׁם יז כ).

כִּד הָאֵי אֲבָנָא בְּעֵאת לְמַעַבְדִּי דִּינָא בְּעַמְלָק, אוֹ בְּסִטְרִין אַחֲרֵינוּן, וְכֵן בְּחִיבִין, נְטָלָא

מִגְּבוּרָה, וְאֶתְפְּלִילָן בָּהּ כֹּל סְפִירָאן, וְאֶתְקִרְיָאוּ בָּהּ כְּלָהּ גְּבוּרָת, וְכֵד

נקראים בה גבורות, וכשרוצה לעשות חן וחסד בעולם, נוטלת מחסד, וכל הספירות נכללות בה, ונקראות חסדים, וכשרוצה לרחם על העולם, נוטלת מן העמוד האמצעי, וכל הספירות נכללות בה, ונקראות רחמים.

והרי זהו היא ככל צד, גם כן במה נודעת כשנוטלת מן האבות? אלא בנקדה. כשהיא מנקדת מצד של הקמ"ץ היא נוטלת מחסד, וכשהיא מנקדת מצד של שב"א היא נוטלת (יונקת) מגבורה, וכשמנקדת מחל"ם היא מצד של העמוד האמצעי. שלש הנקודות הללו הן מים ואש ורוח.

ויאמר אי הבל אחיד, בא וראה, שתי אותיות אלו שהסתלקו ממנו, שבהן חטא, גרמו לו מיתה. א' אמוץ מפלא ומכסה, י' מחשבה. אמר לו רבי אלעזר: אבא, והרי כמה מחשבות הן; השכינה התחתונה נקראת מחשבה, חכמה העליונה נקראת מחשבה, ולמעלה למעלה מחשבה, ולמעלה מכלם מחשבה, שאין למעלה ממנה, והיא נסתרת של כל הנסתרים, עליונה של כל העליונים, אם תאמר שעולה מחשבתו של אדם לשם? לא, שהרי נאמר בו ואירא פי עירום אנכי ואחבא, שהרי עירום מראה שהתפשט מלבושו, ומשום זה נאמר באבא ואחבא, ובכך - ויסתר משה.

אמר לו: בני, בכל הוא חטא, במחשבה שהיא לבוש למחשבה הנסתרת, ובמחשבה הנסתרת, וזו היתה המיתה שלו, שהסתלקה המחשבה הנסתרת של כל הנסתרים ממנו, שהוא ח"י החי"ם, שבמקום שהוא שם אין שם מיתה, וחטא במחשבה הנסתרת ונשאר עירום ממנה.

בעאת למעבד חנא וחסדא בעלמא, נטלא מחסד, וכלהו ספירן אתפלילן בה ואתקריאו חסדים, וכד בעאת לרחמא על עלמא, נטלא מעמודא דאמצעייתא, וכלהו ספירן אתפלילו בה, ואתקריאו רחמי.

והאי י' איהי בכל סטרא, אם כן במאי אשתמודעת פד נטלא מאבהן, אלא בנקודה, פד איהי נקיда מסטרא דקמ"ץ נטלא מחסד, וכד איהי נקיда מסטרא דשב"א נטלא (ס"א ינקא) מגבורה, וכד נקיда מחל"ם איהו מסטרא דעמודא דאמצעייתא, דתלת נקודין אלין אינון מיא ואשא ורוחא (כאן חסר והוא בתקוו"ח דף כ"ד ע"ג).

ויאמר אי הבל אחיד (בראשית ד ט), תא חזי תרין אתוון אלין דאסתלקו מגייה, דבהוץ חב, גרמו ליה מיתה, א' אמוץ מופלא ומכוסה, י' מחשבה, אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא כמה מחשבין אינון, שכנינתא תתאה אתקרי מחשבה, חכמה עלאה אתקרי מחשבה, ולעילא לעילא מחשבה, ולעילא מפלהו מחשבה, דלית לעילא מנה, והיא סתימא דכל סתימין, עלאה דכל עלאין, אי תימא דסליק מחשבתיה דאדם תמן, לא, דהא אתמר ביה (בראשית ג י) ואירא פי עירום אנכי ואחבא, דהאי ערום אחזי דאתפשט מלבושיה, ובגין דא אתמר באבא ואחבא, ובכך ויסתר משה (שמות ג ו).

אמר ליה פרי בכלא חאב, במחשבה דאיהי לבושא למחשבה סתימא, ובמחשבה סתימא, ודא הוה מיתה דיליה, דאסתלק מחשבה סתימא דכל סתימין מגייה, דאיהו ח"י החי"ם, דבאתר דאיהו תמן לית מיתה תמן, וחאב במחשבה סתימא ואשתאר (ד תב 10)